

אנרגיה מתחדשת וקוץ בה: אתגר האגירה והפתרון שנבדק בערבה

מה האתגר הגדול של המעבר לאנרגיה מתחדשת, מהן הדרכים האפשריות לפעולה ואיך קיבוץ אליפז הקטן בערבה קשור לעניין

לירז רימון, זווית / 7 בדצמבר, 2024

אף על פי שנדחק לשולי השוליים של השיח הציבורי, שינוי האקלים עדיין מהווה את האיום הגדול ביותר על יציבות החיים בישראל ובאזור כולו. האיום הזה אינו מבדיל בין גבולות, דתות, גזע או מין; כולנו סובלים ממנו. בקרן קימת לישראל התקבלה ההחלטה להצטרף למאבק במשבר האקלים, ולבחון את נושא האנרגיות המתחדשות בכלל ואת סוגיית אגירת האנרגיה בפרט.

רוח או סולארי?

"הגורם המשמעותי ביותר, אם כי לא היחיד, שמאיץ את ההתחממות הוא פליטות פחמן דו-חמצני הנגרמות כתוצאה מייצור אנרגיה באמצעות דלקים פוסיליים, כדוגמת פחם, נפט וגז", מסביר ד"ר דורון מרקל, המדען הראשי של קק"ל. "אם לא נדע לעבור לאנרגיות מתחדשות, ריכוז הפחמן הדו-חמצני באטמוספירה ימשיך לעלות ואנחנו נחווה הקצנה של תהליכים אקלימיים כמו הכבדה משמעותית בעומסי החום, הן בעוצמה שלהם והן בתדירות שלהם, עד שלא ניתן יהיה לחיות פה יותר".

[...]

הפתרון שנמצא הוא "דו-שימושיות", כלומר התקנת הלוחות הסולאריים על גבי תשתיות שכבר קיימות, כמו גגות של מבנים, קירוי מאגרי מים, כבישים ושטחים חקלאיים. תומך בכך מחקר של המכון למחקרי ביטחון לאומי (INSS) שלפיו [ישראל יכולה לייצר כיום כ-40 אחוז מצריכת האנרגיה על ידי פאנלים סולאריים](#) בדו-שימושיות, מבלי לפגוע בשטחים פתוחים.

"האתגר הנוסף הוא אגירת האנרגיה בעזרת סוללות; זה האתגר שאליו נכנסה קק"ל", מסביר מרקל. "מאחר שהפקת אנרגיה סולארית יכולה להתרחש רק בשעות היום, יש צורך בסוללות אגירה שיאגרו את האנרגיה במשך היום ויספקו אותה בשעות שאין שמש". מרקל מסביר שיש חשיבות שניצולת הסוללה – כלומר היחס בין כמות האנרגיה שהיא יכולה לאגור לבין כמות האנרגיה שהיא יכולה לספק – תהיה גבוהה כדי לספק את כל האנרגיה הנדרשת בשעות ללא שמש.

...

לכתבה המלאה:

<https://www.ynet.co.il/environment-science/article/sy2htg1ekl>